Dosar nr. 4170/2/2019

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA A IX-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL
Sentinţa civilă nr. 119
ŞEDINŢA PUBLICĂ DIN DATA DE 27.02.2020
PREŞEDINTE - MIRELA MONICA PERJARU
GREFIER - ANDREEA MIHAELA CIMPOIERU

Pe rol soluţionarea acţiunii în contencios administrativ formulată de **reclamantul** CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII în contradictoriu cu **pârâtul** CUTLAK BENEDEK, având ca obiect *constatarea calităţii de lucrător/colaborator al securităţii (OUG nr. 24/2008).*

La apelul nominal făcut în şedinţa publică, la ordine, se prezintă reclamantul, prin consilier juridic .... cu delegaţie de reprezentare la dosar – fila 7 şi pârâtul, prin avocat .... cu împuternicire avocaţială la dosar – fila 72.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de şedinţă, care învederează faptul că, prin serviciul registratură, Şcoala Gimnazială nr. 1 Şinteu a depus la data de 30.01.2020 răspuns la solicitarea instanţei, după care:

Curtea constată faptul că la data de 30.01.2020 a parvenit cererea formulată de pârât de renunţare la administrarea probei cu expertiza grafică care a fost încuviinţată anterior, astfel că acordă cuvântul asupra cererii de a se lua act de renunţarea la administrarea probei.

Apărătorul pârâtului, în temeiul dispoziţiilor art. 257 C.pr.civ., arată că înţelege să renunţe la proba cu expertiza.

Reprezentantul reclamantului arată că este de acord.

Curtea ia act de renunţarea părţii pârâte la administrarea probei deja încuviinţate şi, nemaifiind cereri de formulat, excepţii de invocat sau probe de administrat, constată cauza în stare de judecată şi acordă cuvântul asupra fondului cauzei.

Reprezentantul reclamantului solicită admiterea acţiunii aşa cum a fost formulată, considerând îndeplinite condiţiile prevăzute de art. 2 lit. b din OG nr. 24/2008 referitoare la colaborarea prin furnizarea de informaţii, având în vedere în special notele olografe furnizate de pârât ce conţin comentarii privitor la viaţa din alte ţări şi la comentarii privind aprovizionarea cu alimente care se circumscriu acestor condiţii. Consideră că şi a doua condiţie este îndeplinită în sensul că pârâtul a conştientizat că pe baza celor declarate se vor lua măsuri de verificare şi de urmărire a persoanelor vizate şi a vizat această urmare. În concluzie, informaţiile au vizat îngrădirea dreptului la viaţă privată.

Apărătorul pârâtului solicită respingerea acţiunii pentru motivele pe care le-a dezvoltat prin întâmpinarea depusă. Nu sunt întrunite condiţiile prevăzute de art. 2 din OUG nr. 24/2008 şi mai ales în ceea ce priveşte îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului ca rezultat a acelor note scrise de către partea pe care o reprezintă. Asupra părţii pe care o reprezintă s-a exercitat o presiune din partea conducătorului de la acel moment al postului de poliţie din comună, care, ameninţat fiind cu repercusiuni, mai ales existând posibilitatea de a fi cercetat şi închis, a acceptat şi a semnat un angajament. Dincolo de semnarea acestui angajament, din actele depuse în probaţiune de către reclamant nu rezultă că prin cele declarate s-ar fi adus o îngrădire şi o atingere drepturilor fundamentale ale persoanelor vizate de declaraţiile sale.

Solicită a se observa faptul că inclusiv în acţiunea reclamantului apar elemente care pot crea confuzie în ceea ce priveşte rolul pe care l-a avut şi activitatea de colaborator al domnului Cutlak. Se vorbeşte despre mai multe înscrisuri, se face vorbire despre mai multe note informative, însă, toate acestea sunt doar susţineri şi documentele la care se face referire sunt semnate doar de către agentul postului de poliţie din comună sau din unitatea administrativ-

teritorială mai apropiată. Printre aşa-zisele note informative pe care domnul Cutlak le-a dat şi care în urma consultării cu acesta se pare că sunt doar în număr de 3 şi în număr de 3 au fost şi contestate şi depuse la dosar de către reclamant, partea pe care o reprezintă nu indică şi nu prezintă o persoană despre care i se cer relaţii într-o poziţiune favorabilă, doar arată faptul că este încadrat în muncă sau că a vorbit despre condiţiile de trai, apreciind că cea de-a doua condiţie cerută de lege nu este întrunită şi îndeplinită, ca atare consideră că acţiunea în sine nu este întemeiată, sens în care solicită respingerea acesteia. Solicită acordarea cheltuielilor de judecată şi depune dovada acestora în şedinţă publică.

În replică, reprezentantul reclamantului solicită a se observa că din documentele dosarului nu rezultă constrângerea la care a fost supus pârâtul de care menţionează apărătorul acestuia. Mai mult decât atât, din raportul de recrutare se poate observa faptul că acesta şi-a dat consimţământul şi a colaborat cu securitatea pe parcursul a mai multor ani. Un alt aspect este faptul că se poate arăta faptul că legiuitorul a considerat lipsit de relevanţă gradul de informare al Securităţii cu privire la datele pe care le-a furnizat denunţătorul întrucât acesta din urmă nu putea cunoaşte dacă Securitatea aflase din alte surse respectivele informaţii. Solicită a se observa că din definiţia colaboratorului nu se cere ca acesta să furnizeze o pluralitate de informaţii, este de ajuns furnizarea unei singure informaţii, or, în cazul de faţă s-au reţinut în acţiune 3 note informative furnizate Securităţii şi semnate olograf, nicidecum rescrise sau dictate de ofiţeri.

În duplică, apărătorul pârâtului învederează că nu avem de unde să ştim că acele 3 note au fost dictate sau nu de către ofiţer pentru că doar ofiţerul şi partea pe care o reprezintă au fost prezenţi. Dacă acestea au fost scrise de către partea pe care o reprezintă este un alt aspect, însă, consideră că, cu toate că se prezintă şi se face vorbire despre mult mai multe note informative şi că numele pârâtului atât conspirativ, cât şi cel real apar în mai multe dosare, în realitate domnul Cutlak doar a indicat prin acele 3 note aspecte comune legate de viaţa din comunitatea în care trăia. În ceea ce priveşte constrângerea acestuia, aceasta a existat asupra tuturor cetăţenilor ţării, nu numai asupra domnului Cutlak, este un fapt cunoscut acest lucru având în vedere perioada care a fost şi în care s-a trăit în acele momente.

În temeiul dispoziţiilor art. 394 C.pr.civ., Curtea declară dezbaterile închise şi reţine cauza în pronunţare.

CURTEA

Deliberând asupra cauzei de faţă, constată următoarele:

Prin cererea de chemare în judecată formulată în prezentul dosar la data de 18.07.2019, reclamantul Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii a formulat acţiune în constatare solicitând ca prin hotărârea care se va pronunţa, în baza documentelor existente la dosar la această dată, să se constate existenţa calităţii de colaborator al Securităţii în ceea ce îl priveşte pe domnul Cutlak Benedek, născut la data de 30.05.1959, în comuna Şinteu, judeţul Bihor, fiul lui Ioan şi Antonia, domiciliat în localitatea Şinteu, ... judeţul Bihor.

În motivarea acţiunii s-a arătat că pârâtul ocupă funcţia de membru al Consiliului local Şinteu judeţul Bihor. Conform prevederilor art. 3 lit. g), coroborat cu art. 5 alin. 1 teza II din Ordonanţa de Urgenţă a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008, Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii verifică din oficiu, sub aspectul constatării calităţii de lucrător al Securităţii sau de colaborator al acesteia, persoanele care au candidat, au fost alese sau numite în demnităţile ori în funcţiile prevăzute la art. 3 lit. b) - h) indice 1.

Aşa cum rezultă şi din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/I/430/06.03.2019, pârâtul a fost recrutat pe line de învăţământ pentru supravegherea informativă a cadrelor didactice din comună, dar şi pentru cunoaşterea stării de spirit a populaţiei. Ulterior, a fost folosit pentru supravegherea informativă a persoanelor din baza de lucru a comunei, a celor cu manifestări ostile, a celor care ascultă şi colportează ştirile transmise de posturile de radio occidentale,

precum şi a cetăţenilor străini sosiţi pe raza comunei. A semnat olograf un Angajament, atribuindu-i-se numele conspirativ „Gigel".

În concluzie, a solicitat să se constate existenţa calităţii de colaborator al Securităţii în ceea ce îl priveşte pe domnul Cutlak Benedek, analizând relevanţa, în lumina prevederilor art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008, a materialelor reţinute în Nota de Constatare nr. DI/1/430/06.03.2013.

Astfel, pentru colaborarea prin furnizare de informaţii trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiţii;

1. Informaţiile furnizate Securităţii să se refere la activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

A reţinut, astfel, în probaţiunea prezentei cauze, Notele informative identificate în dosarul nr. I 626535 (cotă C.N.S.A.S.), furnizate Securităţii de către pârât, cu numele conspirativ „Gigel", în care se arată despre titularul dosarului următoarele:

• "Sursa informativă vă informează despre numitul H. Z. /.../. Discutând cu acesta am constatat că nu studiază presa şi nici nu discută despre ştirile posturilor străine de propagandă capitalistă. în schimb discută deseori despre nivelul de trai din alte ţări, ca exemplu Ungaria, comparându-l cu cel din ţara noastră.", (I 626535, f. 15).

O altă notă informativă furnizată de pârât şi semnată cu numele conspirativ "Gigel", se referă la titularul acestui dosar, CR, despre care informează:

"Sursa informativă vă informează despre numitul C.R. /.../. Ori de câte ori am discutat cu acesta, nu s-a manifestat duşmănos la adresa politicii partidului şi statului, dar este un element care, după ce consumă băuturi alcoolice, este nemulţumit şi mai vorbeşte fără să gândească tot felul de cuvinte privitoare la aprovizionare, comparativ cu alte ţări.", (I 626715, f. 20);

De altfel, pe baza celor informate de sursa "Gigel", s-a dispus de către ofiţerul de legătură ca cei denunţaţi să fie încadraţi şi cu sursa "Gavril", 1626535, f. 15, 1 626715, f. 20.

Este evident că asemenea comentarii legate pe de-o parte de comparaţiile dintre nivelul de trai din alte ţări şi comentariile faţă de lipsa alimentelor reprezintă atitudini potrivnice regimului totalitar comunist. De altfel, este de notorietate faptul că, anii '80 au fost guvernaţi de o politică restrictivă în toate domeniile, inclusiv în cel alimentar. Potrivit Raportului final al Comisiei Prezidenţiale pentru Analiza Dictaturii Comuniste din România „sfârşitul anilor 1980 a coincis cu accentuarea politicii represive, inclusiv în plan economic. Cu sprijinul unor specialişti din domeniul sănătăţii /.. / şi din alte sectoare, conducerea PCR, şi în primul rând Nicolae Ceauşescu au luat decizii cu grave consecinţe în planul vieţii cotidiene a cetăţenilor României: penuria artificială organizată statal, reducerea dramatică a consumului de electricitate pentru uzul cetăţenilor, dar nu numai, justificarea pe baze fals ştiinţifice a unor politici deliberate de înfometare a populaţiei. /.../ Obsesia lui Nicolae Ceauşescu şi a camarilei sale, izvorâtă înainte de toate dintr-o filozofie autarhică, de a achita, într-un interval foarte scurt, întreaga datorie externă (de peste 8 miliarde de dolari), a dus la deteriorarea accelerată a baze tehnologice a economiei, a industriei turistice şi a condiţiilor de viaţă. /.../ Cozile interminabile, soldate întotdeauna cu rezultate incerte, au devenit viaţa de zi cu zi a cetăţenilor români." (Raport final - Comisia Prezidenţială pentru Analiza Dictaturii Comuniste din România, 2006 - Bucureşti, f. 424).

În legătură cu această primă condiţie, interpretarea teleologică a prevederilor art. 2 lit. b duce la concluzia că legiuitorul a urmărit să atribuie calitatea de colaborator al Securităţii persoanelor care, prin denunţurile lor, nu au menajat interesele celor denunţaţi, deşi puteau, şi, mai mult, desconsiderarea acestor interese nu este compatibilă cu principiile moralei publice. Astfel delimitând sfera atitudinilor potrivnice regimului comunist, legiuitorul a urmărit ca, pe de o parte, să excludă denunţurile care, de obicei, rămâneau fără urmări asupra celui denunţat, şi, pe de altă parte, să excludă şi denunţurile care ar fi putut avea urmări, dar care sunt compatibile cu principiile moralei publice într-o societate democratică. în consecinţă, dacă denunţarea unei conduite era potenţial nocivă pentru cel denunţat şi, în plus, un astfel de denunţ nu şi-ar mai avea rostul într-o ordine democratică, rezultă că ne aflăm în faţa denunţării unei conduite potrivnice regimului comunist. O interpretare contrară, restrictivă, care ar înţelege prin „atitudini potrivnice regimului" doar manifestarea explicită a dorinţei persoanei denunţate de răsturnare a regimului comunist, este de neconceput pentru că ar institui o inegalitate de tratament cu privire la

persoane care au denunţat în egală măsură atitudini a căror incriminarea era tipică regimurilor dictatoriale (acte normative prin care se reglementau dreptul la liberă circulaţie, condiţiile prin care contactele cu cetăţenii străini erau legale, acte normative prin care se interzicea avortul, etc.). Indiferent că ne aflăm în faţa unei delaţiuni care se referea la criticile aduse regimului totalitar, ascultarea emisiunilor posturilor de radio interzise sau la opţiunile religioase, toate aceste conduite fac parte din sfera manifestărilor potrivnice regimului întrucât acestea erau neagreate de regim, îngrădite de acesta şi, în schimb, permise într-o ordine democratică.

Pentru argumentele expuse, prima condiţie impusă de legiuitor în constatarea calităţii de colaborator, este asigurată.

2. Informaţiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului. Şi această condiţie este asigurată deoarece, nu se poate reţine că furnizarea unor informaţii de asemenea natură nu a fost făcută conştient, având reprezentarea clară a faptului că relatări ca cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări. Altfel spus, prin furnizarea acestor informaţii, pârâtul a conştientizat că asupra persoanei la care s-a referit în delaţiunea sale se pot lua măsuri de urmărire şi verificare (încălcarea dreptului la viaţă privată) şi, prin urmare, a vizat această consecinţă.

În concluzie, informaţiile furnizate de pârât au vizat îngrădirea dreptului la viaţă privată prevăzut de art. 17 din Pactul Internaţional cu privire la Drepturile Civile şi Politice şi dreptul la libera exprimare prevăzut de art. 28 din Constituţia României din 1965, coroborat cu art. 19 din Pactul Internaţional cu privire la Drepturile Civile şi Politice.

În drept, au fost invocate prev. art. 3 lit. g), art. 2 lit. b), art. 5 alin. 1, art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1 ale Ordonanţei de Urgenţă a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, aprobată cu modificări şi completări prin Legea 293/2008, coroborate cu art. 31 alin. 1 şi art. 35 alin. 5, lit. a din Regulamentul de organizare şi funcţionare al C.N.S.A.S. adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum şi prev. articolului 194 al Codului de Procedură Civilă.

La data de 30.08.2019, pârâtul Cutlak Benedek a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acţiunii ca neîntemeiată pentru următoarele motive:

Contrar susţinerilor reclamantului, nu sunt îndeplinite cerinţele prevăzute de art. 2 lit. b) din OUG 24/2008 pentru că pârâtului să-i fie atribuită calitatea de colaborator al Securităţii.

Pentru a deţine calitatea de colaborator al securităţii în sensul OUG 24/2008 se impune îndeplinirea cumulativă a două condiţii, prima, persoana fizică să furnizeze informaţii (note/rapoarte scrise) prin care se denunţă activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, iar a doua condiţie priveşte faptul că informaţiile oferite să vizeze îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

Astfel, pentru a fi în măsură să se analizeze îndeplinirea condiţiilor mai sus amintite în speţa dedusă judecăţii, va evidenţia faptul că în opinia pârâtului se impune a se ţine cont atât de situaţia persoanei în discuţie cât şi de situaţia socio-politico-economică de la acea vreme, sens în care, pe scurt, a prezentat situaţia de fapt.

În anul 1982 pârâtul făcea parte din formaţia cultural artistică a Comunei Şinteu împreună cu care urma să facă o deplasare în Cehoslovacia. Acesta avea la acel moment două mătuşi plecate în mod legal din R.S. România şi stabilite în Cehoslovacia.

Cu puţin timp anterior plecării pârâtul a fost chemat de către serg. maj. .... ajutor şef post, la secţia de miliţie din Şinteu, întrucât una sau mai multe persoane a căror identitate nu a aflat-o nici până la data prezentei, au informat organele de miliţie şi/sau securitate cu privire la faptul că acesta nu intenţionează să se întoarcă în ţară odată ce va ajunge în Cehoslovacia.

Ajuns în secţia de miliţie pârâtului i s-au prezentat două posibilităţi, respectiv semnarea unui angajament prin care să-şi asume obligaţia de a colabora cu organele de securitate şi miliţie, fie arestare, urmată de deschiderea unui dosare penal a cărei finalitate să fie condamnarea cu o pedeapsa privativă de libertate.

Menţionează faptul că, pe de o parte, pârâtul era/este cetăţean român de naţionalitatea slovacă, provenind dintr-un cătun eminamente vorbitor de limba slovacă, absolvent al unui liceu de limbă slovacă, nefiind un foarte bun cunoscător şi vorbitor al limbii române, iar pe de altă

parte este de notorietate faptul că membrii minorităților erau în mod atent supravegheați în vederea identificării persoanelor care intenționează să părăsească R.S. România fiind în mod constant persecutați în mod abuziv.

Astfel, pârâtul, în vârstă de 23 de ani la acea dată, având o idee despre condițiile din închisorile-comuniste și - tratamentul aplicat - deținuților, cunoscând atitudinea regimului comunist față de persoanele care doreau să plece din R.S. România și comportamentul organelor de securitate și miliție față de acesta, având frica reală că îi vor distruge viața, a fost constrâns să semneze un angajament de colaborare.

Astfel, deși în mod formal, prin semnarea angajamentului mai sus amintit, și-a asumat obligații, față de organele de securitate și miliție ale regimului comunist, pârâtul nu a avut niciodată intenția de a denunța activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist și nici nu a urmărit ca prin eventualele informații oferite să îngrădească drepturile și libertățile fundamentale ale omului, semnând angajamentul exclusiv pentru a nu ajunge în pușcărie.

Dovada argumentului dezvoltat în alineatul precedent fiind acea că acesta nu a denunțat activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist și nici nu a urmărit, în niciun fel, îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, în ceea ce privește îndeplinirea condițiilor stabilite de art. 2 lit. b) din OUG 24/2008 a solicitat să se aibă în vedere cele ce urmează:

Cu referire la notele și/sau rapoartele de analiză întocmite la acea vreme de către organele de miliție și/sau securitate, la analiza în concret a conținutul fiecărui document a constatat faptul că acestea apar a fi întocmite formal având un conținut sumar din cuprinsul căruia nu rezultă faptul că au fost furnizate informații ce au vizat activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist sau că au vizat/au condus/au fost apte să conducă la îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, iar relatările consemnate de organele de miliție și/sau securitate cu neutru, deseori contradictoriu și contrar realității.

1. Prin nota de analiză nr.006813 din 19.07.1989 se notează, în esență, faptul că de la ultima verificare a activității informatorului cu numele conspirativ „Gigel" - recrutat la data de 16.05.1985, acesta a furnizat un număr de 10 materiale informative care se referă la elementele din baza de lucru pe linie de securitate și la cetățenii străini veniți în vizită pe raza comunei.

2. Prin nota de analiză nr.006813 din 14.06.1988 se notează, în esență, faptul că de la ultima verificare a activității informatorului cu numele conspirativ „Gigel" - recrutat la data de 16.05.1982, acesta a furnizat un număr important de informații ce privesc elementele din baza de lucru pe linie de informație, starea de spirit a populației, cetățenii străini veniți pe raza comunei și verificarea rețelei informative.

3. Din raportul de analiză nr. 006813 din 20.07.1987, rezultă faptul că informatorul cu numele conspirativ "Gigel" a fost recrutat la data de 16.05.1982, iar de la ultima analiză a activității sale e prezentat un număr de 6 materiale informative care se refereau la elementele din baza de lucru și la verificarea rețelei informative.

4. Din cuprinsul notei de analiză nr.006813 din 14.09.1986 rezultă faptul că informatorul „Gigel" de la data de 11.09.1985 a furnizat un număr de 9 note-informative despre elementele din baza de lucru, despre informatori, despre starea de spirit a populației din comună

5. Prin nota de analiză nr.006813 din 14.09.1985 se consemnează faptul că informatorul „Gigel" din data de 14.09.1984 și până în data de 14.09.1985 a furnizat un număr de 9 informații despre numiții .... starea de spirit a populației din satul Huța Voievozi, ... și a informat verbal despre unele persoane străine ce au venit în vizită pe raza comunei Șinteu.

6. Prin nota de analiză nr.006813 din 14.09.1984 se consemnează faptul că informatorul „Gigel" de la data de 26.02.1983 și până la data notei a furnizat un număr de 9 informații despre numiții .... cât și despre unele persoane străine ce au venit în vizită pe raza comunei Șinteu.

7. Din conținutul notei de analiză nr.006813 din 10.09.1983 rezultă faptul că informatorul „Gigel" a fost recrutat la data de 16.05.1982 furnizând, până la data notei de analize un număr de 10 note informative despre numiții ....

Există aşadar un număr de 7 (şapte) note/rapoarte de analiză în care se analizează activitatea informatorului cu nume conspirativ „Gigel", din care:

a) Rezultă informaţii contradictorii nota de analiză din 19.07.1989 stabileşte data recrutării 16.05.1985, notele de analiză din 14.09.1986, 14.09.1985 şi 14.09.1984 nu amintesc data recrutării, iar notele de analiză din 14.06.1988, 20.07.1987 şi 10.09.1983 notează ca data de recrutare 16.05.1982.

b) Prezintă informaţii ce nu corespund realităţii, astfel, din conţinutul notelor de analiză ar rezultă faptul că informatorul cu numele conspirativ „Gigel" a furnizat:

b1) un număr total aprox.53 de note informative la care se adaugă un număr important de informaţii (c.f. notă de analiză din 14.06.1988) - dacă acceptăm ipoteza că fiecare notă de analiză se referă la note de informare diferite, respectiv:

- b1) din 16.05.1982 la data de 10.09.1983 - 10 note
- b2) din 26.02.1983 la data de 14.09.1984 - 9 note
- b3) din 14.09.1984 la data de 14.09.1985 - 9 note
- b4) din 11.09.1985 la data de 14.09.1986 - 9 note
- b5) din 14.09.1986 la data de 20.07.1987 - 6 note
- b6) din 20.07.1987 la data de 14.06.1988 - un număr important
- b8) din 14.06.1988 la data de 19.07.1989 – 10 note

b2) un număr total de maximum 10 note informative - dacă se acceptă ipoteza că fiecare notă de analiză, în fapt, vizează aceleaşi note de informare.

Ambele ipoteze fiind contrazise

1. de înscrisurile anexate - înscrisuri printre care se regăsesc numai 2 (două) note de informare semnate de informatorul cu numele conspirativ „Gigel", respectiv: nota de informare datată 10.02.1988 din dosarul de urmărire informativă nr. 314 şi nota de informare datată 18.01.1988 din dosarul de arhivă fond informativ 1626715.

2. de informaţiile cuprinse în cerere de chemare în judecată care evidenţiază 19 note de informare, deşi nu acestea nu se regăsesc anexate cererii de chemare în judecată.

3. de situaţia faptică, pârâtul nu a denunţat activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist şi nici nu a urmărit, în niciun fel, îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

c) Cuprind şi fraze generice ce se repetă în note diferite, respectiv: „informatorul nu s-a deconspirat", „este punctual la întâlniri", „este un element cinstit şi are o comportare bună atât în familie cât şi în societate şi nu ridică probleme la locul de muncă", „nu a fost recompensat în bani", „întâlnirile cu informatorul s-au făcut la locul său de muncă sau la postul de miliţie"

d) Sunt întocmite în fals, întrucât singura persoană din cadrul miliţiei/securităţii cu care pârâtul a avut tangenţă a fost serg. maj. .... or o marte parte din notele de analiză sunt întocmite de alţi lucrători ai miliţiei/securităţii care relatează modalitatea în care a decurs colaborarea dintre aceştia şi pârât.

Toate aceste elemente sunt de natură a demonstra că cele 7 (şapte) note de analiză anuale, pe lângă faptul că au fost întocmite în mod formal, vin şi prezintă informaţii false, întrucât în speţă pârâtul nu a furnizat Securităţii/Miliţiei denunţuri care să se refere la activităţi sau atitudini concrete potrivnice regimului totalitar comunist.

Astfel, în ceea ce priveşte notele informative, a făcut diferenţa între cele cuprinse ca şi „extras" în cuprinsul cererii de chemare în judecată şi cele anexate acesteia în copie conformă cu originalul.

Referindu-se la notele informative anexate cererii de chemare în judecată în copie conformă cu originalul, va invoca faptul că acestea sunt întocmite în fals. Nota de informare datată 10.02.1988 din dosarul de urmărire informativă nr.314 şi nota de informare datată 18.01.1988 din dosarul de arhivă fond informativ 1626715, nu au fost scrise şi nici semnate de către pârât (a se vedea diferenţa între angajamentul olograf scris şi semnat de către pârât şi notele anexate).

Un alt element ce demonstrează falsitatea notelor de informare anexate rezultă din analiza lor: astfel, prin nota informativă datată din 10.02.1988 informatorul cu numele conspirativ „Gigel" consemnează faptul că „Discutând cu acesta (n.n. ....) am

constatat, că nu studiază presa şi nici nu discută despre ştirile posturilor străine de propagandă capitalistă, în schimb discută deseori despre nivelul de trai din alte ţări ca de exemplu Ungaria, comparându-l cu cel din ţara noastră", iar prin nota informativă datată din 18.01.1988 informatorul cu numele conspirativ „Gigel" consemnează faptul că „Ori de câte ori am discutat cu acesta (n.n. .... nu s-a manifestat duşmănos la adresa politicii partidului şi statului, dar este un element care, după ce consumă băuturi alcoolice, este nemulţumit şi mai vorbeşte fără să gândească, tot felul de cuvinte privitoare la aprovizionare, comparativ cu alte ţări"- ori din cunoştinţele sale atât .... cât şi .... erau decedaţi anterior anului 1988.

Un alt element ce dovedeşte că înscrisurile întocmite de organele miliţiei/securităţii privitoare la activitatea de informator a pârâtului ridică suspiciuni cu privire la însăşi veridicitatea lor este dat de raportul de avizare negativă din data de 09.05.1988 prin care se avizează negativ plecarea din ţară, în scop turistic în Cehoslovacia, a sus numitului, în condiţiile în care acesta, în ianuarie 1986 primeşte viza de ieşire din ţară pentru RS Cehoslovacia pe o perioadă de 30 de zile, deplasare ce a avut loc, acesta întorcându-se în ţară.

Toate acestea confirmă argumentul enunţat mai sus, respectiv faptul că în ciuda angajamentului de colaborare semnat prin care pârâtul şi-a asumat obligaţii faţă de organele de securitate şi miliţie ale regimului comunist, acesta nu denunţat niciodată activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist nu a urmărit să îngrădească drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului.

Cu referire la notele de informare invocate în cuprinsul cererii de chemare în judecată, va puncta faptul că inclusiv existenţa acestora este pusă sub semnul întrebării, acestea nefiind anexate cererii de chemare în judecată, iar în al doilea rând, astfel cum a arătat deja, pârâtul nu a oferit informaţii securităţii şi miliţiei.

Cu toate acestea, ca o ultimă precizare va sublinia faptul că, în opinia sa, „informaţiile" furnizate prin aceste note sunt în fapt referiri cu un caracter mare de generalitate ce nu pot fi calificate ca şi denunţuri privind atitudini potrivnice regimului comunist şi în acelaşi timp din conţinutul acestora rezultă faptul că nu s-a vizat îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale unei anumite persoane.

Aspecte procesuale relevante

La termenul de judecată din 31.10.2019, au fost încuviinţate probele cu înscrisuri şi cu expertiză grafică, ca fiind pertinente, concludente şi utile soluţionării cauzei, potrivit prevederilor art. 258 rap. la art. 255 C.pr.civ.

Sub aspectul probei cu înscrisuri, aceasta a constat în actele depuse de părţi la dosar şi în emiterea unei adrese către UAT Com. Şinteu pentru a comunica data decesului numiţilor .... informaţii furnizate la data de 02.12.2019 (f. 99).

Referitor la expertiza grafică încuviinţată asupra înscrisurilor existente la dosar reprezentând angajament şi note informative din datele de 10.02.1988 şi de 18.01.1988 (f. 44, 61 şi 63), s-a procedat la scrierea unor părţi din aceste documente de către pârât, precum şi la executarea unor semnături, înscris înaintat în original la registrul de valori al secţiei, împreună cu cele 3 dosare depuse în original de reclamant şi cu carnetul de muncă al pârâtului, lăsându-se la dosarul cauzei copie a acestora (f. 104).

La termenele din 31.10.2019 şi din 12.12.2019, s-au solicitat părţilor scripte în comparaţie în vederea efectuării probei cu expertiza.

Această probă nu a mai fost administrată, la termenul de judecată din 27.02.2020 luându-se act de voinţa pârâtului, exprimată prin înscris depus la data de 30.01.2020, în sensul de a renunţa la administrarea probei (f. 112)

Analizând actele dosarului, instanţa apreciază acţiunea ca fiind întemeiată, urmând a o admite astfel cum a fost formulată, pentru următoarele considerente:

Dispoziţiile art. 2 lit. b) ale Ordonanţei de Urgenţă a Guvernului nr. 24/2008, privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008, definesc noţiunea de colaborator al Securităţii ca fiind *„persoana care a furnizat informaţii, indiferent sub ce formă, precum note şi rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securităţii, prin care se denunţau activităţile sau atitudinile potrivnice*

regimului totalitar comunist şi care au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului". Totodată, conform tezei finale a aceluiaşi text de lege „Colaborator al Securităţii este şi persoana care a înlesnit culegerea de informaţii de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziţia Securităţii a locuinţei sau a altui spaţiu pe care îl deţinea, precum şi cei care, având calitatea de rezidenţi ai Securităţii, coordonau activitatea informatorilor".

Din înscrisurile existente la dosar, reiese că *pârâtul a furnizat informaţii Securităţii, iar acestea se referă la activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, fiind prin urmare îndeplinită prima condiţie impusă de dispoziţiile art. 2 lit. b din OUG nr. 24/2008.*

Calitatea de colaborator al Securităţii este reţinută de prezenta instanţă prin raportare la angajamentul depus de reclamant la dosar din care rezultă asumarea obligaţiei de colaborare cu organele de securitate şi de miliţie în mod organizat (f. 44), dar şi prin raportare la notele informative din dosarele informative nr. 626535 (titular .... ns. ....) şi nr. 626715 (titular .... ns. ....) identificate în cuprinsul notei de constatare (f. 8) şi depuse la dosar (f. 61 şi 63).

Conform acestor note informative:

- *„Sursa informativă vă informează despre numitul .... Discutând cu acesta am constatat că nu studiază presa şi nici nu discută despre ştirile posturilor străine de propagandă capitalistă, în schimb discută deseori despre nivelul de trai din alte ţări, ca de exemplu Ungaria, comparându-l cu cel din ţara noastră"* (f. 61);

- *„Sursa informativă vă informează despre numitul .... Ori de câte ori am discutat cu acesta, nu s-a manifestat duşmănos la adresa politicii partidului şi statului, dar este un element care, după ce consumă băuturi alcoolice, este nemulţumit şi mai vorbeşte fără să gîndească tot felul de cuvinte privitoare la aprovizionare, comparativ cu alte ţări"* (f. 63).

În ambele dosare, pe baza celor informate de sursa "Gigel", s-a dispus de către ofiţerul de legătură ca cei denunţaţi să fie încadraţi şi cu sursa "Gavril", 1626535, f. 15, 1 626715, f. 20.

Examinând conţinutul informaţional al acestor delaţiuni, Curtea constată ca fiind corecte susţinerile reclamantului potrivit cărora comentarii legate de comparaţiile dintre nivelul de trai din alte ţări şi comentariile faţă de lipsa alimentelor reprezintă atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, fiind de notorietate faptul că anii '80 au fost guvernaţi de o politică restrictivă în toate domeniile, inclusiv în cel alimentar.

Prin urmare, Curtea constată că aspectele relatate de pârât au evidenţiat în esenţă „poziţia ostilă/atitudinea duşmănoasă" a celui urmărit faţă de politica partidului şi statului, a conducerii acestora, faţă de regimul comunist, vădind interesul pentru opiniile celui vizat relativ la aspectele menţionate, pentru anturajul acestuia, pentru opiniile şi opţiunile economice şi politice ale acestuia.

Acest interes, pus în practică prin informarea organelor Securităţii, coroborat cu urmările ce ar fi putut fi antrenate împotriva celui vizat probează un mecanism specific de supraveghere poliţienească extrem de intrusiv în viaţa privată a celui urmărit şi o grevare a dreptului la viaţă privată, a exercitării libertăţii de exprimare, de opinie şi de conştiinţă, a libertăţii religioase, adică exact a acelor libertăţi care conturează personalitatea unui om, care dau măsura demnităţii acestuia, grevare care – în raport de sistemul de valori al fiecăruia dintre cei vizaţi – poate echivala cu o suprimare efectivă a acestor libertăţi.

Această conduită a pârâtului, ce a implicat urmărirea vieţii unei alte persoane dar şi opiniile acesteia, precum şi relatarea acestora şi a discuţiilor purtate, constituie activităţi prin care s-au suprimat/îngrădit drepturi şi libertăţi fundamentale ale omului, şi anume: *dreptul la viaţă privată.*

Aşa cum reiese din documentele anexate, activitatea pârâtului se remarcă prin acţiuni ce au ce au avut ca efect îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, respectiv dreptul la viaţa privată prevăzut de art. 17 din Pactul Internaţional cu privire la Drepturile Civile şi Politice.

Constatând aceste aspecte, rezultă în mod evident că pârâtul a adus atingere drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale persoanelor, recunoscute şi garantate de legislaţia în vigoare la acea dată, prejudiciind grav statutul persoanelor urmărite.

În consecință, instanța reține că și *a doua condiție prevăzută de dispozițiile art. 2 lit. b) din OUG 24/2008 este îndeplinită în sensul de a fi vizată îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului*, și anume prin informațiile furnizate organelor Securității, pârâtul a adus atingere dreptului la viață privată.

Pârâtul solicită respingerea acțiunii formulate împotriva sa, învederând, printre alte apărări, faptul că nu ar fi scris și semnat angajamentul și cele două note informative atribuite de reclamant.

Cu privire la această chestiune, din punct de vedere procedural, Curtea a luat act de renunțarea pârâtului la administrarea probei cu expertiză grafică în temeiul disp. art. 257 C.pr.civ., fără a aprecia necesar a insista în administrarea probei ce fusese încuviințată, potrivit disp. art. 257 alin. 2 C.pr.civ.

Referitor la această probă, se arată că a fost încuviințată raportat la apărarea pârâtului în sensul că actele ar avea un caracter fals, că nu îi aparțin scrisul și semnătura din documentele depuse de reclamant, aspect reiterat expres și la termenul de judecată din 31.10.2019, conform celor consemnate în încheierea de ședință de la acea dată (f. 90).

Faptul de a nu insista în administrarea probei, din oficiu, se justifică prin aceea că apărarea prezentată prin întâmpinare este una contradictorie în sensul că, pe de o parte, pârâtul recunoaște că a scris și semnat angajamentul și notele informative, dar adaugă faptul că a fost constrâns să procedeze astfel, respectiv că prin informațiile furnizate nu a îngrădit drepturile și libertățile fundamentale ale omului, iar, pe de altă parte, susține prin același act procedural, precum și la termenul la care au fost discutate probele, că cele trei documente menționate sunt întocmite în fals, nefiind scrise și semnate de acesta.

De asemenea, se mai observă că recunoașterea faptului scrierii și semnării angajamentului și notelor informative se regăsește și în cadrul concluziilor formulate de reprezentantul convențional al pârâtului cu ocazia cuvântului acordat în dezbateri, potrivit celor consemnate în partea introductivă a prezentei hotărâri.

Prin această atitudine procesuală, reținând argumentele detaliate în susținerea apărărilor centrale, Curtea consideră că pârâtul a recunoscut paternitatea înscrisurilor în discuție.

Pe de altă parte, Curtea mai reține că, în măsura în care reclamantul îi atribuie pârâtului înscrisuri, iar acesta din urmă nu le recunoaște, ci le contestă, pârâtul trebuie să facă dovada faptului alegat, respectiv că nu a scris și semnat documentele ce îi sunt opuse (potrivit prevederilor art. 301 și urm. C.pr.civ.). Or, o astfel de dovadă nu a fost făcută.

De asemenea, Curtea nu a apreciat necesar a administra proba cu expertiză și deoarece s-a considerat lămurită cu privire la redactorul și semnatarul actelor în litigiu. Astfel, Curtea se reține caracterul similar al scrisului și al semnăturii aplicate pe înscrisurile contestate prin comparație cu scrierea și semnarea efectuate de pârât personal în fața instanței de judecată. Contrar susținerilor pârâtului, sunt asemănări evidente între angajament și notele informative, pe de o parte, între aceste trei documente și scrierea efectuată personal în cursul cercetării judecătorești, pe de altă parte.

Se observă faptul că modalitatea de scriere este aceeași în toate documentele, fiind evident că au fost redactate de o singură persoană. Similaritățile rezultă atât din modalitatea de executare a literelor și cuvintelor luate individual, dar și din caligrafia textelor la modul general. Împrejurarea că în textele redactate la nivelul anului 1988 a fost utilizată litera „î" în cuvinte precum „Sînt", „Discutînd" în timp ce în textele redactate în cursul cercetării judecătorești au fost utilizate literele „u" și respectiv „â" nu conduce la o concluzie diferită, ci se explică prin schimbările aduse în timp regulilor de gramatică conform dicționarului ortografic, ortoepic și morfologic al limbii române, evident însușite și de pârât.

De asemenea, nu este deosebit de relevantă nici împrejurarea că angajamentul conține un scris ordonat, ce pare să fi fost executat mai lent, mai atent, în timp ce notele informative conțin un scris liber, ce pare să fi fost executat mai rapid, cu privire la aceste aspecte reținându-se că nu sunt diferențe de esență între documente. În plus, diferențele se pot explica prin aceea că angajamentul era, ca regulă, un act cu un conținut dictat viitorului colaborator, în timp ce notele informative emană de la acesta din urmă, astfel că dacă primul document este redactat mai încet,

notele ce provin de la emitent sunt redactate mai rapid. Scrierea sub dictare nu are aceeaşi rapiditate şi libertate în execuţie şi exprimare ca textul redactat din proprie iniţiativă.

Desigur, prin aceste explicaţii nu se consideră de către prezenta instanţă că angajamentul a fost impus pârâtului, iar acesta ar fi fost constrâns să scrie şi semneze actul, chestiune la care se va reveni, ci se argumentează ideea de respingere a apărării pârâtului referitoare la pretinsa diferenţă de scris şi semnătură dintre documentele ce i-au fost atribuite de reclamant.

Nu în ultimul rând, semnătura efectuată prin scrierea numelui „Gigel" este aceeaşi pe toate cele trei documente.

Ceea ce este foarte important, deopotrivă, este asemănarea foarte mare existentă între semnătura efectuată olograf cu numele real pe acelaşi angajament (deducţie) şi actele semnate de pârât depuse la dosar drept scripte în comparaţie, deci recunoscute de acesta. Astfel, se reţine semnătura aplicată pe angajament deasupra semnăturii prin scrierea numelui „Gigel" (f. 44) care este în esenţă aceeaşi cu semnătura de pe paşaport (f. 74), de pe carnetul de muncă (f. 79), respectiv cu semnătura executată în faţa instanţei de judecată (f. 104 verso).

Aşadar, Curtea conchide prin a considera că angajamentul şi cele două note informative de care reclamantul se foloseşte în susţinerea cererii de chemare în judecată au fost scrise şi semnate de pârâtul din prezenta cauză.

În continuare, se mai susţine de către pârât faptul că în cauză nu ar fi îndeplinite ambele condiţii prevăzute de art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008.

Astfel, pârâtul expune o serie de circumstanţe referitoare la persoana sa, şi anume faptul că era în vârstă de numai 23 de ani, este cetăţean român de naţionalitate slovacă astfel că nu înţelegea prin bine limba română, precum şi faptul că a fost constrâns să colaboreze cu organele de securitate şi de miliţie sub ameninţarea deschiderii unui dosar penal şi condamnarea la o pedeapsă privativă de libertate.

Referitor la aspectele invocate în circumstanţiere, Curtea nu poate valorifica aceste elemente decât în sensul achiesării la susţinerile reclamantului referitoare la acordul expres al pârâtului de a colabora cu organele Securităţii.

Vârsta de 23 de ani (deşi o astfel de persoană este, evident, o persoană tânără) nu a fost prevăzută de legiuitor drept cauză care să înlăture reţinerea calităţii de colaborator al Securităţii. În acest sens, se reţin dispoziţiile art. 2 lit. b tezele a II-a şi a III-a din OUG 24/2008, în conformitate cu care, *„Persoana care a furnizat informaţii cuprinse în declaraţii, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei şi procesului, în stare de libertate, de reţinere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată şi condamnată, nu este considerată colaborator al Securităţii, potrivit prezentei definiţii, iar actele şi documentele care consemnau aceste informaţii sunt considerate parte a propriului dosar. Persoanele care, la data colaborării cu Securitatea, nu împliniseră 16 ani, nu sunt avute în vedere de prezenta definiţie, în măsura în care se coroborează cu alte probe"*.

Textul prevede deci o cauză de nerăspundere pentru persoanele care nu împliniseră 16 ani la data colaborării cu Securitatea, or pârâtul era în vârstă de 23 de ani.

Ca atare, reţinând şi că respectivele cauze de exonerare sunt expres şi limitativ prevăzute de lege, instanţa nu poate primi cererea pârâtului de respingere a acţiunii reclamantului, neexistând niciun temei legal pentru care s-ar putea dispune o astfel de soluţie.

Referitor la faptul că pârâtul este cetăţean român de naţionalitate slovacă astfel că nu înţelegea prin bine limba română, aceasta nu poate fi reţinută deoarece nu este probată. Astfel, pârâtul nu a făcut dovada faptului că în anul 1988 nu cunoştea limba română: nu a făcut dovada că ar fi locuit până la acel moment în teritorii în care se vorbea cu precădere în altă limbă, că ar fi mers la şcoală cu predare în altă limbă decât limba română sau orice alte situaţii care ar justifica această concluzie şi anume că pârâtul nu avea înţelegerea pretenţiilor organelor de Securitate şi a consecinţelor colaborării sale cu acestea.

Cu privire la pretinsa constrângere de a colabora cu organele de Securitate sub ameninţarea deschiderii unui dosar penal şi condamnarea la o pedeapsă privativă de libertate, nici această susţinere nu poate fi valorificată în sensul respingerii acţiunii reclamantului. Pe de o

parte, Curtea reține că pârâtul nu a făcut dovada constrângerii morale sau fizice prin nicio probă. Astfel, acesta nu a dovedit presiunile exercitate asupra sa, violențele fizice sau verbale și niciun alt act care să fi impus redactarea angajamentului și a notelor informative. Pe de altă parte, împrejurarea că în țară exista un regim comunist care impunea un anumit mod de viață, caracterizat prin constrângeri și prin limitare a exercițiului drepturilor și libertăților fundamentale, nu este suficientă pentru a considera ca fiind dovedită constrângerea la colaborarea cu organele Securității în toate cazurile.

În acest sens, se reține că este în vigoare OUG nr. 24/2008, act normativ ce nu a fost constatat ca fiind neconstituțional.

În al doilea rând, nu toate persoanele au fost constrânse, ci au existat persoane care în mod deliberat au ales să colaboreze cu organele Securității, iar aceasta din diferite rațiuni.

În cauză, pârâtul a susținut faptul că i s-a impus să scrise și să semneze angajamentul și notele informative, însă nu a probat acest lucru. Or, cel care face o afirmație în fața instanței este dator să o probeze.

A arătat pârâtul prin întâmpinare faptul că avea cunoștință de atitudinea regimului comunist față de persoanele care doreau să plece din țară (situația pârâtului, care urma să facă o deplasare în Cehoslovacia), astfel că, având frica reală că îi vor distruge viața, a fost constrâns să semneze un angajament de colaborare.

Curtea remarcă, în primul rând, faptul că, potrivit apărării pârâtului, teama resimțită la modul general a fost cea care l-a determinat pe pârât să semneze angajamentul; deci, această teamă nu a fost provocată, în concret, printr-un act sau fapt exterior, provenind din partea organelor Securității. În al doilea rând, teama de represalii pentru libertatea și confortul persoanei nu este prevăzută de legiuitor drept cauză care să înlăture incidența prevederilor art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008.

Susține, de asemenea, pârâtul că nu a avut intenția de a îngrădi drepturi și libertăți, semnând angajamentul exclusiv pentru a nu ajunge la pușcărie.

Lipsa intenției nu poate fi reținută de prezenta instanță deoarece pârâtul însuși susține că a acceptat să colaboreze cu organele securității de teamă pentru libertatea sa. În aceste condiții (pârâtul precizând expres faptul că avea o idee despre condițiile din închisorile comuniste și tratamentul aplicat deținuților, cunoscând atitudinea regimului comunist față de persoanele care doreau să plece din R.S. România și comportamentul organelor de securitate și miliție față de acestea), pârâtul nu poate invoca faptul că nu cunoștea posibilele consecințe ale delațiunilor asupra persoanelor urmărite.

Iar aceasta, mai ales prin prisma naturii informațiilor comunicate, pârâtul menționând expres faptul că *HZ discută despre nivelul de trai din alte țări comparându-l cu cel din țara noastră*, respectiv că *CR este nemulțumit și mai vorbește fără să gândească tot felul de cuvinte privitoare la aprovizionare comparativ cu alte țări*.

Contrar susținerilor pârâtului, Curtea consideră că prin conținutul notelor informative de care se folosește reclamantul în probațiune reiese că sunt îndeplinite ambele condiții prevăzute de art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008.

În continuare, susține pârâtul cu referire la notele și/sau rapoartele de analiză întocmite la acea vreme că apar a fi întocmite formal, având un conținut sumar, iar relatările consemnate au un caracter neutru, deseori contradictoriu și contrar realității.

În primul rând, Curtea consideră că este irelevant faptul că prin nota de constatare se face vorbire de mai multe note și informații pretins furnizate de pârât, în timp ce sunt indicate prin cererea de chemare în judecată și sunt depuse la dosar doar două note informative.

Curtea apreciază că este suficientă și o singură delațiune pentru reținerea calității de colaborator al Securității, în acest sens observându-se că legea nu distinge, deci, prin norma legală în discuție nu este prevăzută exclusiv activitatea amplă de informare a organelor Securității. Implicarea pârâtului, dovedită prin doar două note informative, este suficientă în opinia prezentei instanțe pentru reținerea în persoana sa a calității de colaborator al Securității.

Pretenția reclamantului de a se constata calitatea de colaborator în privința pârâtului este analizată și admisă numai în raport de aceste două note informative.

Ca atare, sunt vădit nefondate apărările formulate de pârât cu privire la notele de analiză nr. 006813/19.07.1989, nr. 006813/14.06.1988, nr. 006813/20.07.1987, nr. 006813/14.09.1986, nr. 006813/14.09.1985, nr. 006813/14.09.1984 şi nr. 006813/10.09.1983, din care ar reieşi faptul că pârâtul ar fi furnizat mult mai multe note informative decât au fost invocate prin acţiune de către reclamant şi depuse la dosar.

Astfel, Curtea reţine faptul că acestea nu demonstrează faptul că pârâtul nu ar fi dat cele două note din cele două dosare informative, conform celor expuse anterior: nr 626535 (titular .... ns. ....) şi nr. 626715 (titular .... ns. ....).

În al doilea rând, reclamantul a depus la dosar toate înscrisurile conţinând informaţii despre pârât şi activitatea de colaborare a acestuia cu organele securităţii însă, împrejurarea că nu a depus şi notele informative menţionate în notele de analiză este indiferentă deoarece reclamantul nu a cerut constatarea calităţii de colaborator în considerarea acestor note, ci doar în considerarea celor două note pe care le-a identificat şi le-a depus la dosar.

Cu privire la faptul că pârâtul nu ar fi furnizat cele două note informative, fapt pretins dovedit de împrejurarea că .... şi .... erau decedaţi anterior anului 1988, Curtea constată că, potrivit relaţiilor comunicate de Primăria Comunei Şinteu cu adresa nr. 2030/26.11.2019 (f. 99), cei doi au decedat la data de 07.06.1994 şi respectiv la data de 11.11.2016.

Pârâtul nu a contestat aceste informaţii şi nici nu a depus la dosar alte înscrisuri din care să reiasă o situaţie de fapt diferită.

Se mai susţine de către pârât faptul că un alt element ce ar dovedi faptul că înscrisurile privind calitatea de colaborator ar ridica suspiciuni cu privire la însăşi veridicitatea lor este dat de raportul de avizare negativă din data de 09.05.1988 prin care se avizează negativ plecarea din ţară în scop turistic în Cehoslovacia, în condiţiile în care în ianuarie 1986 primeşte viza de ieşire din ţară pe o perioadă de 30 de zile, deplasare ce a avut loc, întorcându-se în ţară.

Curtea, contrar alegaţiilor pârâtului, nu poate reţine avizul negativ ca o probă a suspiciunilor cu privire la veridicitatea înscrisurilor. În primul rând, Curtea apreciază că nu există nicio legătură între caracterul real ori fals al respectivelor documente şi faptul avizării negative în ce priveşte plecarea pârâtului. În al doilea rând, Curtea reţine că este de notorietate politica autorităţilor vremii de a nu permite o liberă circulaţie a populaţiei în afara graniţelor ţării, mai ales în condiţiile în care pârâtul avea două mătuşi plecate şi stabilite în Cehoslovacia.

Referitor la argumentul că deşi a semnat angajamentul, pârâtul nu a denunţat activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist şi nu a urmărit să îngrădească drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului, Curtea constată că aceste susţineri sunt vădit nefondate. Tot astfel, Curtea înlătură susţinerea privind caracterul general al informaţiilor comunicate prin cele două note informative.

Din cele două documente redate mai sus, Curtea constată că pârâtul s-a referit la două persoane anume nominalizate, reţinând deopotrivă împrejurarea că una dintre acestea fusese anterior avertizată, în anul 1985, conform observaţiilor efectuate în scris pe nora informativă din 18.01.1988 (f. 63).

Se mai constată totodată că se evidenţiază nemulţumirea celor care fac afirmaţii la adresa nivelului de trai / la aprovizionare, pârâtul subliniind că acesta este comparat cu nivelul din alte ţări. Se mai reţine că în nota din data de 18.01.1988 pârâtul îşi exprimă dezacordul faţă de cel care face afirmaţii, spunând că acesta vorbeşte fără să gândească.

Cele două note informative au un conţinut calitativ relevant sub aspectul constatării calităţii de colaborator al Securităţii, în opinia prezentei instanţe pârâtul relatând despre comentarii negative la adresa partidului. Informaţiile nu sunt generale, ci sunt punctuale, fiind relevată o nemulţumire concretă, referitor la nivelul de trai din România. Or, la vremea respectivă, nu se accepta vreun comentariu negativ la adresa politicii partidului comunist, nu se accepta ideea că nivelul de trai nu ar fi unul bun, ci ar fi inferior celui din alte state.

Aceste delaţiuni ale pârâtului nu au rămas fără urmări, în ambele cazuri dispunându-se urmărirea în continuare a persoanelor de către sursă, respectiv dirijarea inf. „Gavrilă”.

Aşadar, sunt vădit nefondate susţinerile referitoare la lipsa intenţiei de îngrădire a drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

Pentru aceste considerente, fiind îndeplinite toate condiţiile legale evocate anterior, Curtea, în temeiul art. 11 rap. la art. 2 lit. b din OUG 24/2008, va admite acţiunea şi, în consecinţă, va constata calitatea de colaborator al Securităţii în privinţa pârâtului.

Referitor la cererea pârâtului de obligare a reclamantului la plata cheltuielilor de judecată, Curtea va constata că pârâtul este partea perdantă, căzând în pretenţii. În drept, sunt avute în vedere prevederile art. 453 alin. 1 C.pr.civ., conform cărora, *„Partea care pierde procesul va fi obligată, la cererea părţii care a câştigat, să îi plătească acesteia cheltuieli de judecată"*.

În consecinţă, Curtea va respinge cererea de obligare a reclamantului la plata cheltuielilor de judecată ca neîntemeiată.

Pentru aceste motive,

ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂŞTE

Admite acţiunea formulată de **reclamantul** CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII având cod de înregistrare fiscală 12932750, cont R098TREZ 70023510120XXX deschis la A.T.C.P. - M.B. cu sediul în Bucureşti, str. Matei Basarab nr. 55-57, sector 3, în contradictoriu cu **pârâtul** CUTLAK BENEDEK având CNP .... cu domiciliul în com. Şinteu, ... judeţul Bihor.

Constată calitatea de colaborator al Securităţii în persoana pârâtului.

Respinge cererea de obligare a reclamantului la plata cheltuielilor de judecată ca neîntemeiată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, cererea de exercitare a căii de atac urmând a se depune la Curtea de Apel Bucureşti – Secţia a IX-a de contencios administrativ şi fiscal.

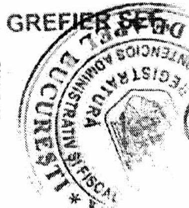
Pronunţată astăzi, 27.02.2020, prin punerea soluţiei la dispoziţia părţilor, prin mijlocirea grefei instanţei.

PREŞEDINTE	GREFIER
Mirela Monica Perjaru	Andreea Mihaela Cimpoieru

Red. MMP
2 ex. – 02.03.2020

Sentinţă definitivă prin respingerea recursului ca nefondat. Dosar ICCJ 9170/2/2019 Decizia 3550/16.06.2022

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA cont. adm. fisc.
Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat în dosarul acestei instanţe Nr. 9170/2/2019
se legalizează de noi.
GREFIER ŞEF



Conform cu originalul
GREFIER